

Bilag til bet. o. lovf. vedr. statsrevisorerne

TV 2's uafhængige status blev understreget med beslutningen om at etablere virksomheden som en selvende institution uden for det statslige budgetsystem, jf. de udtrykkelige lov-bemærkninger herom til bestemmelsen om TV 2's budgetmæssige stilling i 1986-lovens § 15 k, stk. 1.

1986-lovens revisionsbestemmelse om TV 2 i § 15 q, stk. 1 og 2, blev ledsaget af følgende lov-bemærkninger:

»Bestyrelsen er eneansvarlig for budgettet for den landsdækkende virksomhed inden for den ramme, der er udstukket til virksomheden. Forslag til budget udarbejdes af direktionen. I budgettet indgår også indtægter ved salg af produktioner og andre ydelser incl. salg af produktioner til videomarkedet.

Det udarbejdede regnskab revideres ligesom regnskabet for Danmarks Radio af Rigsrevisionen. TV 2-virksomheden vil i denne forbindelse være forpligtet til at afgive de oplysninger, som Rigsrevisionen anmoder om.»

I øvrigt kan om TV 2's status henvises til kulturminister H. P. Clausens generelle bemærkninger i dennes skriftlige fremsættelse af TV 2-lovforslaget i Folketinget.

Heraf fremgår bl.a. følgende:

»Der fastsættes efter lovforslaget som generelle krav til programvirksomheden, at den skal være præget af alsidighed, kvalitet og mangfoldighed, men det er i øvrigt tanken, at TV 2-virksomheden skal have betydelig selvstændighed med hensyn til, hvorledes de generelle krav skal give sig udslag i den konkrete programvirksomhed. Selvstændigheden i udformningen af den daglige programvirksomhed tænkes også sikret gennem en klar opgavefordeling mellem bestyrelse og daglig ledelse.»

Siden 1974 har retsstillingen for DR i relation til statsrevisorerne således været ganske klar, ligesom TV 2's retsstilling har været det siden stationens etablering:

Statens indsigt i Danmarks Radios og TV 2's regnskaber er udtømmende reguleret i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, og Rigsrevisionen har således ikke adgang til at afgive beretning eller notat til statsrevisorerne om Danmarks Radios og TV 2's regnskabsmæssige forhold efter rigsrevisorlovens beretningsprocedure.

Sådan har retsstillingen da også været opfat-

tet af de politiske partier i Folketinget, inkl. de partier, som var i opposition til retstilstanden.

Således fremsatte medlemmer af Fremskridtspartiet i 1980 et lovforslag, hvorefter radiolovens § 9, stk. 4, skulle ophæves.

I bemærkningerne til forslaget anføres bl.a.:

»Forslagsstillerne finder, at det bør være Folketinget og ikke kulturministeren, der reelt træffer den endelige afgørelse af, hvorvidt Danmarks Radios regnskaber er korrekte, om der er handlet kontraktligt og bevillingsmæssigt korrekt, og om der er taget skyldige økonomiske hensyn ved driften af Danmarks Radio.»

Forslaget blev ikke vedtaget, da der ikke var politisk flertal herfor.

Det historiske forløb dokumenterer, at placeringen af TV 2 (og Danmarks Radio) som institutioner, uafhængige af de af Folketinget udpegede statsrevisorer, har været udtryk for en særdeles velovervejede mediepolitik, som har haft til formål at sikre, at den formelle programfrihed inden for de afstukne økonomiske rammer også reelt kunne virkeliggøres, uden at statsrevisorerne har haft kompetence til at undersøge de administrative og økonomiske følger af dispositioner, som er en uomgængelig del af enhver programredaktionel disposition. En opgivelse af princippet om de æterbårne mediers placering uden for statsrevisorerens kompetence er således ensbetydende med, at Folketingets repræsentanter får adgang til at kontrollere de konkrete økonomiske dispositioner, som ledsager enhver programredaktionel disposition med den følge, at den programredaktionelle uafhængighed af Folketinget gøres illusorisk.

Det fremsatte lovforslag er således i sin essens ikke af teknisk art, men angår et fundamentalt mediepolitisk spørgsmål: Vil politikerne fortsat sikre de æterbårne medier den uafhængighed af Folketinget, som er en af garantierne for informationsfriheden i et demokratisk samfund?

En vedtagelse af lovforslaget vil i øvrigt være i basal modstrid med det kommissorium for medieudvalget, som statsministeriet udfærdigede den 23. marts 1994. Af kommissoriet fremgår bl.a. følgende:

»Valgmuligheder, alsidighed og mangfoldighed er efter regeringens opfattelse centrale begreber på medieområdet. Det samlede mediemønster bør således sikre den alsidige informa-